

ook niet verschijnen – er resulteerden dus zes: RKSP, CHU, VDB en SDAP die alle vier in het kabinet-de Geer vertegenwoordigd waren, plus de twee partijen die buiten dat kabinet waren blijven staan: ARP en Liberale Staatspartij; tezamen hadden zij in '37 meer dan 83% van de stemmen behaald en van de honderd Tweede-Kamerzetels hadden zij er acht-en-tachtig veroverd. Toen de voorzitters van deze partijen en van hun Tweede-Kamer-fracties in de loop van juni in het 'Politiek Convent' begonnen te vergaderen, mochten zij terecht stellen dat zij de overgrote meerderheid van het Nederlandse volk vertegenwoordigden – maar van het *vooroorlogse*. Hoe dacht dat volk *nu* over de situatie? Dat wist niemand en daarom vond het beraad in het Politiek Convent van meet af aan in een sfeer van onzekerheid plaats; bovendien had de Vrijzinnig-Democratische Bond (Joekes en zijn partijvoorzitter mr. M. Slingenberg waren weinig strijdbare figuren) de neiging, zich te effaceren en wilde de RKSP eigenlijk liever in het geheel niet aan het overleg deelnemen. Dat laatste gold voor practisch alle voor mannen dier partij, het gold evenwel niet voor voorzitter Verschuur.

Nog in juni kwam het Politiek Convent één of twee keer bijeen. In beginsel werd het denkbeeld aanvaard dat de zes politieke partijen een concept voor een gemeenschappelijke verklaring zouden opstellen dat, alvorens gepubliceerd te worden, door de partijbesturen moest worden goedgekeurd. Op 1 juli kwam men opnieuw samen: Verschuur voor de RKSP (deze had fractievoorzitter Deckers niet meegebracht omdat hij wist dat Deckers weinig voor een gemeenschappelijke verklaring voelde), Colijn en J. Schouten voor de ARP (Colijn als *grand old man*, hij was op dit moment slechts lid van de Eerste Kamer), Tilanus en mr. G. E. van Walsum voor de CHU (Tilanus was èn partij- èn fractievoorzitter en had van Walsum, secretaris van het partijbestuur en hoofdredacteur van het dagblad *De Nederlander* als 'tweede man' meegenomen), Telders en mr. J. Rutgers voor de Liberale Staatspartij (fractievoorzitter dr. S. E. B. Bierema woonde in het verre Groningen, Rutgers was partijsecretaris), Slingenberg en Joekes voor de vrijzinnig-democraten en tenslotte, Vorrink en Drees voor de SDAP.

Telders zal op die 1ste juli wel verteld hebben van het bezoek dat hij vier dagen tevoren van Homan ontvangen had; zelf vond hij, dat de heren van de Nederlandse Gemeenschap eigenlijk voor niemand anders spraken dan voor zichzelf, maar toen Verschuur, die veel contact met de Quay gehad had, voorstelde, na te gaan of men wellicht samen met de leiding van de Nederlandse Gemeenschap tot een oproep aan het volk kon komen, had niemand daar bezwaar tegen. Kennelijk had men het gevoel dat men sterker zou komen te staan indien men samen met 'jongeren' naar buiten zou